

знаешъ да продавашъ народътъ ни за едно.
„Аферимъ кйопоолу“. Ти си способенъ само
да шпионствувашъ и да искашъ да потъж-
кувашъ честъта на бѣдните и беззащитните!
О, Боже! Защо ти тжриши тие изверги и
тие черни и пижленни души? Защо ти не
гржмниши отъ ясното небе и да ги поразишъ?
Защо ти не накажешъ тие сиромашки изѣд-
ници? Смили са, боже, смили и за назе бѣд-
ните! Избави ма единъ пжть отъ тѣхните ржце
и азъ тогава ще умъя да си отмъстя и да
защитя бѣдните сиромаси! . . .

ХАЛИЛЪ. (прекъсва Танча.)

Мжлчи, гяуръ не говори повече (на Нейка)
Абе, Нейко чорбаджи, защо да си болиме гла-
вата съ това гяурско куче. Когато той не
ще да ми я даде съ добро, то азъ зная и на-
силенно да я грабна. Какво може да ми
направе това куче? Ако въ случай са чуе до
пашата, тогава азъ ще кажа, че тя сама е дошла
въ конака ми и е поискала да са потурчи. Ти
на ли ще подтвждишъ и гжлжбъ и той ще
подтвжди, че е така? на ли?

НЕЙКО.

Еветъ, ефендимъ. Защо да не подтвждиме
твоите думи. Ние ще кажиме на пашата, че
тя сама дойде въ конака ти.